

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1251

z dnia 15 lipca 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. ⁽¹⁾ (zwana dalej „umową”) została zawarta na mocy decyzji Rady 92/580/EWG ⁽²⁾ i weszła w życie z dniem 1 stycznia 1993 r. Umowa została zawarta na okres trzech lat do dnia 31 grudnia 1995 r., a następnie była regularnie przedłużana na kolejne dwuletnie okresy. Obowiązywanie umowy przedłużono ostatnio decyzją Międzynarodowej Rady ds. Cukru w grudniu 2017 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (2) Zgodnie z art. 45 ust. 2 umowy Międzynarodowa Rada ds. Cukru może każdorazowo przedłużyć okres obowiązywania umowy o kolejne okresy nieprzekraczające dwóch lat.
- (3) Na 55. sesji, która ma się odbyć dnia 19 lipca 2019 r., Międzynarodowa Rada ds. Cukru ma podjąć decyzję w sprawie przedłużenia obowiązywania umowy do dnia 31 grudnia 2021 r.
- (4) Przed podjęciem decyzji w sprawie przedłużenia obowiązywania umowy Międzynarodowa Rada ds. Cukru na swojej 55. sesji zgłasza nad przedłożonym przez Unię wnioskiem w sprawie wprowadzenia zmian do umowy w zakresie zasad dotyczących składek na rzecz Światowej Organizacji Cukru. Wniosek ten jest wynikiem negocjacji przeprowadzonych przez Komisję zgodnie z upoważnieniem Rady do rozpoczęcia w imieniu Unii negocjacji, a mianowicie decyzją Rady (UE) 2017/2242 ⁽³⁾.
- (5) Ewentualne odrzucenie wniosku w sprawie wprowadzenia zmian do umowy byłoby sprzeczne z celem Unii polegającym na unowocześnieniu umowy, a tym samym podważałoby korzyści płynące z przedłużenia umowy.
- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania umowy. Przedłużenie obowiązywania umowy leży w interesie Unii, o ile uzgodnione zostanie również wprowadzenie zmian do umowy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 16.

⁽²⁾ Decyzja Rady 92/580/EWG z dnia 13 listopada 1992 r. dotycząca podpisania i zawarcia międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. (Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 15).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/2242 z dnia 30 listopada 2017 r. upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. (Dz.U. L 322 z 7.12.2017, s. 29).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru, to poparcie przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. na kolejny okres nieprzekraczający dwóch lat, do dnia 31 grudnia 2021 r.

Jednakże, o ile Międzynarodowa Rada ds. Cukru nie zgłasza najpierw za przyjęciem wniosku dotyczącego wprowadzenia zmian do umowy w zakresie zasad dotyczących składek na rzecz Światowej Organizacji Cukru, Komisja zapobiegnie podjęciu w drodze konsensusu decyzji dotyczącej przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. i powstrzyma się następnie od głosowania w tej sprawie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2019 r.

W imieniu Rady
J. LEPPÄ
Przewodniczący
